

нитѣ му недостатъци, исправянието на които е възможно само когато се съзнаятъ. Ето защо ние повече ще обръщаме внимание на тѣмнитѣ отъ колкото на свѣтлите страни на нашия животъ. Безъ да испадаме нито въ оптимизъмъ, нито въ пессимизъмъ ние ще се постараемъ да останемъ въ този въпросъ трѣзви реалисти. Ще раскриемъ и ще извадимъ прѣдъ очите на нашата честна младежъ всичките печални явления, всичките язви на нашия животъ; ще се постараемъ да опредѣлимъ тѣхната опасность и значение и до колко ни позволяватъ силите ще се потрудимъ да имъ посочимъ лѣкарството. Нѣма да се стѣписаме нито прѣдъ политическите шарлатанства на тази или онази партия, била тя на властъ или въ опозиция, нито прѣдъ нѣколкото всесилни литературни и публицистически безчестници които сѫ олигавели цѣлия свѣтъ безнаказанно, именно противъ тѣхъ ние ще се опълчимъ малко по-безцеремонно защото тѣ са споредъ насъ най-голѣмата язва въ нашето общество, която подъ благовидната маска на патриотизма и съ оржието на печатъ разяжда цѣлиятъ ни организъмъ. Разбира се че по въпросите собствено отъ вътрѣшната политика ние нѣма да изгубиме отъ прѣдъ видъ: незавидното ни финансово състояние, което се основава отъ една страна на твърдѣ многосложната, скъпокостуящата и съвършенно безполѣзната бюрократическа система, а отъ друга — въ извѣнмѣрната чисто егоистическа икономия въ онѣзи глави на бюджета, расходванието на който е дѣйствително благодѣтелно за народната производителна сила: просвѣщението, правосѫдието и пр. Въ отношение къмъ просвѣщението ние ще се опълчимъ противъ изобилното производство на чиновническата интелигенция, противъ гимназийтѣ въ сегашния имъ видъ, а ще защищаваме долнето и при това професионалното образование на селенитѣ и работниците срѣщу общото образование на богатитѣ дѣца на народенъ гърбъ, отъ който, въ най-добрая случай, нищо друго неможе да излѣзе освѣтъ политически хайлази и канцелярски писци. Въ отношение къмъ правосѫдието ние ще се постараемъ да дескредитираме бюрократический канцелярски редъ на работитѣ и ще защищаваме изборното, гласното и, по възможности, упростеното начало на сѫдопроизводството. Само тогава правосѫдието ще стане дѣйствително общедостѣжно за цѣлия народъ, а не оржие на богатитѣ за да съсипватъ сиромашта. Това е то което сме си избрали за програма. Да ли ще я испълнимъ или не, остава